

Audycja Nr 150 tem: „Pierwszy List Apostoła Piotra”. Sobota 22.03.2014.

W kolejnej audycji z cyklu „Wczoraj, dziś i na wieki” witają się ze słuchaczami, Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz. Kontynuując naszą podróż po pismach Nowego Testamentu, mamy zamiar prześledzić spóściznę literacką apostoła Piotra. Jako pierwszy z grona apostołów, widzimy jego pozycję zawsze przewodnią, słyszymy jego głos jako lidera. Porywczy charakter Piotra stał się przyczyną wielu jego doświadczeń, z których jednak wiele się nauczył. Mając za sobą studium apostołskich listów Pawła a wglądając do listów, które pozostawił nam Ap. Piotr, spostrzegamy na początku jego listu odmienny charakter, niż widzieliśmy to u Pawła. Ze względu na swe kontakty nawiązane ze zborami podczas swych podróży, Ap. Paweł zwykł adresować swe listy do poszczególnych zborów, lud poszczególnych braci.

Posłannictwo apostoła Piotra było odmienne. Nie odbywał on podróży misyjnych, jak Ap. Paweł, dlatego jego listy mają innych adresatów: „*Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, do wychodźców rozproszonych po Poncie, Galacji, Kappadocji, Azji i Bitynii.*” Ten List był skierowany do określonej ściśle społeczności. Przede wszystkim do braci z żydów zamieszkujących teren rzymskiego imperium, wskutek rozproszenia ich po niewoli babilońskiej. Ale wśród drugorzędnych adresatów widzimy również chrześcijan z pogan, o czym choćby świadczą słowa: „*A jeśli wzywacie jako Ojca tego, który bez względu na osobę sądzi każdego według uczynków jego.*” 1 Piotra 1:17. Rzut oka na mapę ówczesnego świata pokazuje gdzie mieszkali adresaci Piotrowego listu: Bitynia i Pont to południowe wybrzeże Morza Czarnego, Kapadocja to dzisiejsza środkowa Turcja. Były to tereny bardzo gęsto zaludnione, o czym świadczy sukces pracy misyjnej na tym terenie.

Również kolejność wymieniana przez apostoła nie jest przypadkowa. Skoro był to list mający być odczytany w tych prowincjach, posłaniec podróżował w kolejności podanej przez Piotra. Logikę tej sekwencji potwierdzają mapy tej części świata. Geograficzny czy jak dziś powiedzielibyśmy pocztowy adres stanowi jedynie część adresu, gdzie był ten list skierowany. Ale czytając dalej widzimy, iż Piotr kieruje swój list nie tylko do Kapadocji czy Bitynii. Kieruje go do „*wybranych według powziętego z góry postanowienia Boga, Ojca.*” Piotr 1:2. Czyli treść listu, zawarte w nim apostołskie napomnienia nie dotyczą wszystkich mieszkających w Kapadocji czy Bitynii. Dotyczą szczególnej klasy, którą Apostoł nazywa tu „*wybranych zgodnie z uprzednim planem Boga Ojca*”, jak mówi inne tłumaczenie. Bóg jeszcze przed założeniem świata przewidział wybór szczególnej klasy pochodzącej z ludzi, do udziału w niebieskiej fazie królestwa. Ci bracia do których pisze Piotr, byli poświęconymi wierzącymi starającymi się zapewnić sobie udział wśród tych „*wybranych.*”

Charakter tej księgi „*List*” sugeruje, iż zamiarem Piotra było przekazanie do swych rozproszonych po ówczesnym świecie współbraci, treści, które były bardzo bliskie sercu Apostoła. Poprzez ducha tego Listu możemy zobaczyć wnętrze Piotra, piętna przeżytych doświadczeń, lekcje których się nauczył, poczucie bliskości Pana, którą się cieszył. Dla tego ktoś powiedział, że: „*jest to list, który stale ujmująco przemawia do ludzkiego serca*”. Życzeniem Ap. Piotra (w.2) było, aby łaska i pokój rozmnożyły się wśród braci. Zapewne ciepło tego listu

również nam samym przysparza „*łaski i pokoju*”. Piotr pisał ten list prawdopodobnie przed okresem ciężkich prześladowań Pierwotnego Kościoła w połowie lat sześćdziesiątych pierwszego wieku. Prześladowania mające nadejść na chrześcijan z rąk pogańskiego Rzymu znalazły odzwierciedlenie w Piotrowym Liście: „*Najmilsi! Nie dziwcie się, jakby was coś niezwykłego spotkało, gdy was pali ogień, który służy doświadczeniu waszemu.*” 1 Piotra 4:12

Początkowo władze rzymskie nie były w stanie odróżnić Judaizmu od Chrześcijaństwa. To ostatnie uważane było jako żydowska sekta. Zmiana nastąpiła po pożarze Rzymu w 64 roku n.e. Tacjusz w Rocznikach pisał: „*żadne ludzkie przedsięwzięcie w postaci cesarskich darów ....nie były w stanie usunąć przekonania, że Neron był przyczyną pożaru. I dlatego w nadziei uśmierzenia niepokoju fałszywie obarczył on odpowiedzialnością za to ludzi, których tłum nazywał chrestijanami którzy byli podejrzani o dokonywanie ohydnych czynów.*” Roczniki 15,44. Dlatego Ap. Piotr uczyła braci: „*Wszakże, jeśli cierpi jako chrześcijanin, niech tego nie uważa za hańbę, niech raczej tym imieniem wielbi Boga.*” 1 Piotra 4:16 Jest to więc również lekcja mająca przygotować zbory, wzmocnić przed mającą nadejść próbą. Świadczą o tym słowa: „*Weselcie się z tego, mimo że teraz na krótko, gdy trzeba, zasmuceni bywacie różnorodnymi doświadczeniami, ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus. Chrystus.*” 1 Piotra 1:6,7

Apostoł Piotr przeciwstawia tu krótki ucisk obecnych doświadczeń do wiekuistej chwały w czasie objawienia Chrystusa. Słowo greckie „*apokalupsis*”, którym się tu posłużył oznacza również manifestację czy odkrycie. Czyli ci, których wiara wypróbowana jak złoto w ogniu, będą mieli udział w tej manifestacji czy objawieniu Chrystusa. Dotyczy to początku następnego wieku, kiedy władze na 1000 lat obejmie Chrystus wraz ze swą duchową klasą. Piotr pisze do braci z żydów, więc nie dziwi nas odwołanie się do działalności proroków. Zbawienie z wiary, do jakiego nawołuje Piotr, a które „*zachowane jest w niebie dla was*” (w.4) było tematem nurtującym proroków. Mimo, że żyli kilka wieków wcześniej, ich myśli wybiegały do przodu: „*Zbawienia tego poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczonej dla was łasce.*” 1 Piotra 1:10. Mężowie ci przemawiali i pisali pod natchnieniem Ducha Bożego w sposób mechaniczny, nie rozumiejąc często proroczej treści przesłania. Większą korzyść z tych proroctw odnosimy w obecnym wieku, niż oni sami korzystali z tych objawień. Wówczas nie był to czas, aby te treści mogły być zrozumiane. Dlatego Piotr wyjaśnia: „*Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę.*” 1 Piotra 1:12

Apostoł Piotr w tym liście usiłuje odnieść się do wielu aspektów chrześcijańskiego i codziennego życia. Czytamy: „*okielzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc, połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa. Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądlivościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej.*”

Piotra 1:13,14. Zwraca uwagę na „*poprzedni czas nieświadomości*”. Brak świadomości był powodem czy wymówką do postępowania według pożądlivości ciała czy umysłu. Ale stan nieświadomości to już przeszłość. Teraz postępujemy

jak czytamy: „za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym” 1 Piotra 1:15 i dalej „żyjcie w bojaźni przez czas pielgrzymowania waszego”(w.17). Będąc w nieświadomości nie byliście powiadomieni o nowej drodze, którą otworzył Chrystus. Teraz wiecie, „że zostaliście wykupieni nie rzeczami znikomymi, srebrem albo złotem, zostaliście wykupieni z marnego postępowania waszego, przez ojców wam przekazanego, drogą krwią Chrystusa, jako baranka niewinnego i nieskalanego.”

Ten nowy stan, nowa świadomość niech ma odzwierciedlenie w waszym życiu. Apostoł Piotr nawołuje: „Odrzuciwszy, więc wszelką złość i wszelką zdradę, i obłudę, i zazdrość, i wszelką obmowę.” 1 Piotra 2:1 Wasze życie ma być świadectwem dla tych, którzy was obserwują. Dla waszych pogańskich sąsiadów, nawet dla tych, którzy są wam nieprzychylni; „prowadźcie wśród pogan życie nienaganne, aby ci, którzy was obmawiają jako złoczyńców, przypatrując się bliżej dobrym uczynom, wysławiali Boga w dzień nawiedzenia.” Piotra 2:12 Wasze nienaganne życie wśród pogan ma się stać świadectwem dla nich w przyszłości. Będą "wysławiali Boga w dzień nawiedzenia". Ich nawiedzenie dopiero nastąpi w przyszłym wieku, gdy poznają Boga i Chrystusa. Wówczas będą wracać pamięcią wstecz do świadectwa, jakie dawaliście swym życiem.

Apostoł Piotr pozostawił również wskazówki w stosunku do władzy ziemskiej. Jest to zalecenie ponadczasowe. Wówczas dotyczyło poddaństwa królowi lub cesarzowi - dziś współczesnemu jej odpowiednikowi, czyli władzy ustanowionej przez człowieka: „Bądźcie poddani wszelkiemu ludzkiemu porządkowi ze względu na Pana, czy to królowi jako najwyższemu władcy.” 1 Piotra 2:13 Czyli raczej Duch poddaństwa a nie walki, zalecany jest całemu Kościołowi w stosunku do urzędów ludzkich. Dlaczego Piotr pisze „ze względu na Pana?” To znaczy, abyśmy okazywali dziś Jego ducha posłuszeństwa. Aby mógł przejawiać się w nas duch, który kierował Naszym Panem. Wspominamy na przykład Pana i monetę podatkową - denara, którego pokazali mu uczniowie. Jezus podsumował to wydarzenie i odparł zarzut faryzeuszy, słowami: „Oddawajcie więc, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co Bożego, Bogu.” Mat 22:21

Apostoł dopuszcza w swych radach sytuację, kiedy posłuszeństwo królowi powoduje utrapienia: „Albowiem to jest łaska, jeśli ktoś związany w sumieniu przed Bogiem znosi utrapienie i cierpi niewinnie.....ale, jeżeli okazujecie cierpliwość, gdy za dobre uczynki cierpicie, to jest łaska u Boga.” 1 Piotra 2:19,20 Popierając tą trudną do zaakceptowania myśl okazywania poddaństwa „przykrym panom” i znoszenia cierpienia, Piotr odnosi się do przykładu swego Mistrza: „Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono zdrady w ustach jego;” 1 Piotra 2:21, 22 On, który "grzechu nie popełnił" na cierpienie od "królów" nie odpowiadał groźbą lub złorzeczeniem. Powinniśmy naśladować sposób podejścia Pana: „lecz poruczać sprawę temu, który sprawiedliwie sędzi” (w.23).

Apostoł Piotr, o którym wiemy, że był w związku małżeńskim, nie omieszkął też poruszyć zasad wewnątrz małżeńskich. Przykładem, którym Apostoł się posłużył to związek Abrahama i Sary. Zauważmy jednak, że Sara považala Abrahama nazywając go panem (1 Mojż. 18:12) i chociaż z ochotą opuściła rodzinny kraj, aby w

posłuszeństwie do Boskiego przykazania danego jej mężowi, towarzyszyć mu w jego podróży do ziemi obiecanej, mimo to jednak nie spostrzegamy, aby jej poddaństwo było ślepym do takiego stopnia, by wstrzymywało ją od wyrażenia myśli różniących się z Abrahamem. W postępowaniu Abrahamowym do Sary nie dostrzegamy nic takiego, co wskazywałoby, że on spodziewał się takiego poddaństwa od swej żony.

List ten jest również bogatym źródłem wskazówek w międzyludzkim postępowaniu:

*bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni

*nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę

*bo kto chce być zadowolony z życia i oglądać dni dobre, ten niech powstrzyma język swój od złego

*nade wszystko miejcie gorliwą miłość jedni ku drugim, gdyż miłość zakrywa mnóstwo grzechów

*Okazujcie gościnność jedni drugim bez szemrania

*Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście mogli się modlić.

*Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał

Tak postępując, możemy zwrócić na siebie uwagę Pana: „*Albowiem oczy Pana zwrócone są na sprawiedliwych, a uszy jego ku prośbie ich*” 1 Piotra 3:12 Każdy z nas miałby takie wewnętrzne życzenie, aby oczy i uszy Pana były na nas zwrócone. Apostoł Piotr kończy to pismo w duchu pocieszającym braci: „*Wszelką troskę swoją złożcie na niego, gdyż On ma o was staranie.*” 1 Piotra 5:7 Tym pocieszającym zapewnieniem, chcielibyśmy zaprosić słuchaczy do naszej następnej audycji w czwartą sobotę kwietnia, aby nadal zastanawiać się nad lekcjami z Piotrowych pism. Nasz telefon na który można dzwonić zaraz po audycji 9415 1923. Tymczasem żegnamy się ze słuchaczami, życząc dobrej nocy. Dobranoc państwu.